

Fellebbezése alátámasztására a fellebbező a téves jogalkalmazásra, az akta bizonyítékainak elferdítésére, valamint a téves, illetve nem megfelelő indokolásra vonatkozó három jogalapot hoz fel.

Először is a fellebbező annyiban kifogásolja a meghozott ítéletet, amennyiben a KSZ úgy ítélte meg, hogy nem volt megállapítható, hogy a doktor K. beavatkozására vonatkozó szabálytalanság befolyásolta volna a jogvita tárgyát képező határozat elfogadásához vezető eljárás cselekményeit.

Másodszor a fellebbező úgy véli, hogy az KSZ megsértette az orvosi titoktartás, valamint a beteg jogai tiszteletben tartásának kötelezettségét, még ha erre köteles is lett volna, azzal, hogy úgy ítélte meg, hogy a fellebbező ezen elvre való hivatkozása megakadályozta abban, hogy az orvosi bizottság által fellebbező alkalmatlanságáról kibocsátott véleményre vonatkozóan felülvizsgálati jogát gyakorolja.

Harmadszor a fellebbező úgy véli, hogy a KSZ érvelését nem megfelelően indokolta a fellebbező által arra vonatkozóan felhozott érv értékelését, miszerint az orvosi bizottság elnöke nem volt a belga orvosok kamarájának (Ordre des médecins belges) tagja.

2010. január 25-én benyújtott kereset — Noko Ngele kontra Bizottság

(T-15/10. sz. ügy)

(2010/C 161/68)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Mariyus Noko Ngele (Brüsszel, Belgium) (képviselő: F. Sabakunzi ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék állapítsa meg, hogy a CDE nem lépett a CDI helyébe, továbbá, hogy az Belgiumban jogilag nem létezik, és nem rendelkezik jogi személyiséggel;
- egyetemlegesen kötelezze az Európai Bizottságot, annak egyik tagját és bizonyos alkalmazottait vagyoni kár címén kettőszázezer euró összegnek az 1995. évtől kezdődően évi 10 % törvényes kamattal, valamint perkamattal növelten történő megfizetésére;
- egyetemlegesen kötelezze az Európai Bizottságot, annak egyik tagját és bizonyos alkalmazottait nem vagyoni kár

címén öt millió euró összegnek perkamattal növelten történő megfizetésére;

- állapítsa meg, hogy a meghozandó ítélet az esetleges jogorvoslattól függetlenül végrehajtható;
- az alperest kötelezze a költségek, továbbá harmincezer euró összegre értékelt perköltség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresetben a felperes azon kár megtérítését kéri, amely állítása szerint azért érte őt, mert nem volt lehetősége behajtani az „Ipari Fejlesztési Központtal (CDI)” szemben állítólagosan fennálló követelését azt követően, hogy ezen intézmény helyébe az AKCS-államok (afrikai, karibi és csendes-óceáni államok) csoportja és az Európai Unió által „Vállalkozásfejlesztési Központ (CDE)” néven létrehozott közös intézmény lépett.

2010. április 2-án benyújtott kereset — Franciaország kontra Bizottság

(T-154/10. sz. ügy)

(2010/C 161/69)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Francia Köztársaság (képviselők: E. Belliard, G. de Bergues, B. Beaupère-Manokha és J. Gstalter meghatalmazottak)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék a megtámadott határozatot teljes egészében semmisítse meg;
- a Törvényszék a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel a felperes a 2010. január 26-i C(2010) 133. sz. végleges bizottsági határozat megsemmisítését kéri, amely a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak nyilvánította a La Poste (a továbbiakban: Posta) javára nyújtott azon korlátlan hallgatólagos kezességvállalást, amelynek alapját a Posta ipari és kereskedelmi jellegű közintézménynek minősülő közjogi jogi személy jogállásából eredő jogkövetkezményekről szóló francia jogszabályi rendelkezések képezik (C 56/2007. [ex E 15/2005.] sz. állami támogatás).

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik, amelyeket a következőkre alapít:

- téves jogalkalmazás, amennyiben a Bizottság az állami támogatás fennállását nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon. A Bizottság ugyanis nem tartotta tiszteletben az állami támogatások tárgyában irányadó bizonyítási szabályokat, sem a bizonyítási terhet, sem pedig a bizonyítékok megkövetelt szintjét illetően;
- ténybeli hibák és téves jogalkalmazás, amennyiben a Bizottság a Posta javára nyújtott korlátlan hallgatólagos kezességvállalás fennállását állapította meg;
- az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése szerinti előny fogalmának megsértése. Egyrészt ugyanis a Bizottság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a kezességvállalás fennállása előnyt biztosít a Posta számára, másrészt pedig a Bizottság tévesen állapította meg, hogy a Posta kedvező értékelése az állítólagos kezességvállalás fennállásának volt köszönhető.

2010. április 9-én benyújtott kereset — Dow Chemical kontra Tanács

(T-158/10. sz. ügy)

(2010/C 161/70)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: The Dow Chemical Company (képviselők: J.-F. Bellis, R. Luff és V. Hahn ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék semmisítse meg a Tanács 54/2010 végrehajtási rendeletének ⁽¹⁾ a felperesre vonatkozó részét;
- kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetnek alátámasztására a felperes egyetlen jogalapot hoz fel, melyben arra hivatkozik, hogy a megtámadott rendelet a következő okokból sérti az alaprendelet ⁽²⁾ 11. cikkének (2) bekezdését:

- annak meghatározása, miszerint az Egyesült Államokból származó etanol-aminok dömpingje folytatódni fog, tévesen a felülvizsgálati időszak alatti azzal kapcsolatos dömpingmegállapításon alapul, hogy az exportáló gyártók az Egye-

sült Államokból származó importnak csupán igen csekély részét képviselik; az intézmények figyelmen kívül hagyták azon tényt, miszerint az Egyesült Államokból származó import túlnyomó többségét képviselő gyártóról megállapítást nyert, hogy nem folytatott dömpingmagatartást, és következésképpen az Egyesült Államokból származó etanol-amin behozatala egészében véve nem volt dömpingelt;

- azon megállapítás, miszerint az Egyesült Államokból származó állítólagos etanol-amin-dömping a felülvizsgálati időszak után növekedett, árajánlatok önkényes kiválasztásán alapult, ami nem tükrözte az árak felülvizsgálati időszak utáni alakulását;
- azon megállapítás, miszerint az egyesült államokbeli szabad kapacitás az etanol-aminok Európai Unióba való exportjának növekedéséhez vezet, nyilvánvaló hibán alapul, mivel az Egyesült Államokban nincs kihasználatlan kapacitás;
- azon megállapításnak, miszerint a Kína által az Egyesült Államokból származó etanol-aminokra vonatkozóan 2004 óta fenntartott dömpingellenes intézkedések arra készítetik az egyesült államokbeli etanol-amin exportőröket, hogy nagyobb mennyiséget adjanak el az Európai Unióban, ellentmond a kereskedelmi forgalom 2005 óta tapasztalt alakulása;
- azon megállapítás, miszerint az amerikai és az egyéb piaci igények lehetséges alakulása következtében az egyesült államokbeli gyártók az Európai Unióba irányítják majd az exportot, tisztán elméleti jellegű;
- azon megállapítás, miszerint a monoetilén-glikol — amely az etanol-aminhoz hasonlóan az etilén-oxid származékos terméke — nagyon alacsony ára és kapacitásbővülése arra ösztönözheti a gyártókat, hogy álljanak át monoetilén-glikolról az etanol-amin gyártásra, összeegyeztethetetlen a tényekkel, és értékelési hibát tartalmaz;
- az alperes érvelése ellentmondásos az egyesült államokbeli és az európai unióbéli árak közötti kapcsolatot illetően, mivel arra hivatkozik, hogy a magasabb uniós árak arra ösztönözik az amerikai exportőröket, hogy eladásukat az Európai Unió irányába tolják el, míg az alacsonyabb uniós árak arra ösztönöznék az amerikai exportőröket, hogy az Európai Unióban dömpingáron értékesítsenek.

⁽¹⁾ Az Amerikai Egyesült Államokból származó etanol-aminok behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2010. január 19-i 54/2010/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2010. L 17., 1. o.)

⁽²⁾ Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletben (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.)